

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 274/22
31.5.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 495/20 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Станисављевића, који се јавио као привремени заменик браниоца окривљеног, адвоката Јелене Поповић, дана 31. маја 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Поповић, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 495/20 од 23.09.2021. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 495/20 од 23.09.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ, па му је за кривично дело из члана 113 у вези члана 30 КЗ сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, претходно утврђена казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ претходно му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.06.2020. године, па надаље.

Сходно одредби члана 78 и 87 КЗ и члана 348 став 6 КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то ножа дужине сечива 20 цм и дужине дршке 12 цм.

Оштећени ББ и ВВ за остваривање имовинскоправног захтева упућени су на парнични поступак.

Окривљени АА ослобођен је обавезе накнаде трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 став 1 тачка 4 у вези са чланом 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеном АА због кривичног дела из члана 113 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ, изрећи казну затвора у дужем трајању.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Поповић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи ожалбену пресуду, те да бранилац буде обавештен о седници већа другостепеног суда како би присуствовао истој.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр. 291/22 од 23.03.2022. године предложио је да се жалба јавног тужиоца усвоји и побијана пресуда преиначи тако што ће се окривљеном АА због кривичног дела из члана 113 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ изрећи казна затвора у дужем временском трајању, те да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Станисављевића, који се јавио као привремени заменик браниоца окривљеног адвоката Јелене Поповић, по решењу Адвокатске коморе Београда, које је приложио суду, а на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка тако што се истиче да током кривичног поступка није на несумњив и поуздан начин доказано да је окривљени извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ, односно умишљај окривљеног постојао је у правцу лаког повређивања ББ, тј. само задавања бола и страха. Указује се да није на поуздан начин утврђена намера окривљеног за покушај лишења живота ББ већ је доказано само да је окривљени АА врхом сечива предметног ножа који је држао у својој десној руци оштећеном задао убод у предњу спољашњу страну леве половине грудног коша одозго надолу, услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду, а која чињеница у одсуству других доказа, којима би оптужба била поткрепљена, сама за

себе би могла представљати само сумњу да је окривљени евентуално имао намеру да покуша да оштећеног лиши живота, па имајући у виду једно од основних принципа кривичног права "in dubio pro reo", ова чињеница сама за себе би могла представљати само сумњу да је окривљени евентуално имао намеру да покуша да оштећеног лиши живота, а није доказано на несумњив и поуздан начин да је окривљени извршио ово кривично дело. Жалбом се у суштини даје сопствена оцена изведених доказа и указује да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање.

По оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд о свим одлучним чињеницама у образложењу пресуде дао јасне, аргументоване и непротивречне разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве неразумљивости и нејасноће, изрека пресуде је јасна и разумљива и садржи све што у смислу одредаба ЗКП-а треба да садржи.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, прихвативши део одбране окривљеног АА, али прихвативши и исказе сведока оштећених ББ и ВВ, које је детаљно образложио, као и из исказ сведока ГГ, који су међусобно били сагласни и поткрепљени материјалним доказима, односно медицинском документацијом о задобијеним повредама оштећеног ББ, судско-медицинским вештачењем др. Кенана Сенохрадског, извештајем о форензичком прегледу лица места ПС Вождовац са фотодокументацијом. Правилно је првостепени суд нашао да су судско-медицинским вештачењем потврђени искази сведока, односно чланова породице ... о начину повређивања ... и ... и да су сва три исказа у основним цртама и у својим најважнијим деловима логични, уверљиви и међусобно сагласни, а да су писани налази и мишљења судског вештака јасни и потпуни, а на главном претресу судски вештак Кенан Сенохрадски је разјаснио своје закључке, што је суд детаљно образложио у првостепеној пресуди, па је правилно првостепени суд прихватио овај налаз и мишљење, као и налаз и мишљење вештака др. Бранка Мандића, налазећи да су дати по правилима струке, засновани на чињеницама и дати од стране искусних и реномираних судских вештака, а што је прихватио и овај суд.

Правилно је првостепени суд оценио да је окривљени извршио кривично дело убиство са директним умишљајем, у намери да лиши живота оштећеног ББ, а што је утврдио из извештаја о интервенцији полицијских службеника ПС Вождовац, као и из чињенице да је након друге интервенције полицијских службеника на наведеној адреси окривљени изашао из предметног стана, кренуо низ степенице, да је затим на позив оштећених ВВ и ББ да се врати до стана и узме своје личне ствари одбио да се врати, настављајући да силази низ степенице, да се на поновни позив оштећених да узме своје драгоцености и новац, уколико исте има, зауставио на степеницама рекавши "Уствари, имам нешто", затим се вратио до стана ушао директно у своју собу у којој је протеклих година боравио и са ормара узео предметни нож, изашао из собе и узвикнувши "Ево ти, на" закорачио ка оштећеном ББ, задавши му убуд у пределу грудног коша, дакле у пределу виталних и по живот значајних органа, што указује на чињеницу да је окривљени деловао са директним умишљајем, јер се након краћег размишљања на поновни позив оштећених вратио у стан, али не са циљем да узме своје личне ствари и драгоцености већ са намером да из своје собе узме предметни нож којим ће да покуша да лиши живота оштећеног. При томе је окривљени употребио нож дужине сечива 20

цм, са зашиљеним врхом, за шта је оценио да је оруђе подобно да тело тешко повреди и нож је својим покретом окривљени усмерио у груди оштећеног ББ, у пределу између седмог и осмог ребра, дакле неспорно близу виталних органа, у ситуацији када је претходно сукоб са породицом ... око његовог боравка у предметном стану пошто је очигледно закључио да без свог дугогодишњег боравишта остаје, тако да је суд правилно закључио да је умишљај окривљеног постојао у правцу лишавања живота, а не само лаког или тешког повређивања ББ, а кривично дело је остало у покушају не услед добровољног одустанка окривљеног од његовог довршавања, већ стицајем околности, јер се вештак изјаснио да су препреку дубљем продирању ножа представљала ребра оштећеног. Стога су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

Првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање и у односу на кривично дело лаке телесне повреде на основу исказа сведока оштећених ББ и ВВ и исказа сведока ГГ, који су били сагласни и поткрепљени материјалним доказима, односно медицинском документацијом о задобијеним повредама оштећеног ВВ и судско-медицинским вештачењем др. Кенана Сенохрадског при чему је суд нашао да је окривљени био свестан забрањености свог дела односно да је имао директан умишљај да оштећеном наноси лаку телесну повреду опасним оруђем, а да је то хтео, што је првостепени суд детаљно образложио.

Дакле, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, прихвативши исказе који су напред наведени, као и материјалне доказе у списима предмета, налазе и мишљења вештака, при чему је довољно расветлио одлучне чињенице и за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, које у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, па су супротно жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ и кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ, а што наводима жалбе браниоца окривљеног није доведено у сумњу, имајући у виду све што је напред наведено.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је овим околностима дао адекватан значај. Тако је олакшавајућих околности на страни окривљеног првостепени суд узео у обзир чињеницу да се ради о лицу које није осуђивано, што произилази из извештаја из казнене евиденције за окривљеног, његову животну доб, пошто је рођен ... године, да је поступао у ситуацији изразито неповољног за њега у којој се губи вишегодишњи боравак у стану ДД, без другог решења свог становања у том тренутку, будући да је избеглица, што је судски вештак оценио као стање повишене емоционалне напетости, те је суд узео у обзир као олакшавајућу околност и поступак породице ... према њему и поред тога што су

опоменути да његов спор разреше пред судом, а чињеницу да је сам повређен несумњиво од ножа суд није ценио као олакшавајућу околност, пошто је сам изазвао сукоб. Како отежавајућих околности на страни окривљеног првостепени суд није нашао, то је узео у обзир да је кривично дело остало у покушају, у ком случају се казна мож ублажити, па је применио одредби члана 56 и 57 КЗ, одмерио окривљеном казну испод законом прописаног минимума за кривично дело из члана 113 у вези члана 30 КЗ и утврдио му казну затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 122 став 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 4 месеца, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору 30.06.2020. године па надаље, а за овакву своју одлуку у образложењу пресуде дао је разлоге, које је свему као правилне прихватио и овај суд, а који жалбеним наводима јавног тужиоца нису доведени у сумњу.

По оцени овог суда, имајући у виду степен кривице окривљеног и околност под којима су кривична дела извршена, изреченом јединственом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић